

крѣшнѣша ѿ негѡ. И пакѣ друкѡе писанїе глаголетъ: воз-
зрѣтъ на нѣ, егѡже проводѡша. По сѣхъ же молѣ Пїла-
та Іосифъ ѿже ѿ Прїмаѡѣа, сѡй оученикъ Іисѡсовъ,
потаенъ же страхѡ радѣ Іудейска, да възметъ тѣло
Іисѡсово: и повелѣ Пїлатъ. прїиде же и възѣтъ тѣло Іи-
сѡсово. Прїиде же и Нїкодїмъ пришедый ко Іисѡсови
нощїю прѣжде, носѣ смѣшенїе смѣрнено и алаѣно ѡкѡ лїтръ
сто. Прїѣста же тѣло Іисѡсово, и ѡбвїста ѣ рїзами со-
ѡшмамы, ѡкоже ѡбычай єсть Іудеѡмъ погребѣти. Бѣ
же на мѣстѣ, и дѣже распѣтъ, вѣртъ и възвѣртѣ
гробъ нѡвъ, възнемже николиже никтоже положенъ бѣ. Тѣ
оубо пакѣ радѣ Іудейска, ѡкѡ блїзъ вѡше гробъ, по-
ложиста Іисѡса. Гл. 20.

Во єдинѣ же ѿ сѡбѡтъ Марїа Магдалиѣна прїиде
зѡтра, єще сѡщей тмѣ на гробъ: и видѣ каменъ възѣтъ
ѿ гроба. Течѣ оубо и прїиде кз Сїмонѣ Петрѣ и кз
друкѡмѣ оученикѣ, егѡже любѣаше Іисѡсъ, и глагола ѿма:
взѣша Господа ѿ гроба, и не вѣдѣмъ, гдѣ положиша єгѡ.
Изыде же Петръ и друкїй оученикъ, и идѣста ко гробѣ.
Течѣста же ѡба вкѡпѣ: и друкїй оученикъ течѣ скорѣе
Петрѣ, и прїиде прѣжде ко гробѣ, и принїкъ видѣ рїзы
лежащѣ, ѡваче не внїде. Прїиде же Сїмонъ Петръ въз-
сѣдѣхъ єгѡ, и внїде во гробъ, и видѣ рїзы єдинѣ ле-
жащѣ, и сѡдѣръ, ѿже вѣ на главѣ єгѡ, не сѣ рїзамѣ
лежащѣ, но ѡсѡбѣ свѣтъ на єдиномѣ мѣстѣ. Тогда оубо
внїде и друкїй оученикъ, пришедый прѣжде ко гробѣ,
и видѣ, и вѣрова: Не оубо вѣдѣхѣ писанїа, ѡкѡ по-
дѡбѣтъ ємѣ ѿзъ мѣртвѣхъ воскресѣти. Идѡста же
пакѣ кз сѣбѣ оученика. Марїа же стоимѣ оу гроба внѣ
плачѡщи, ѡкоже плакашесѣ, принїче во гробъ, и видѣ
дѡа Ангела възвѣвшихъ рїзахъ сѣдѣща, єдиѣнаго оу гла-
вѣ, и єдиѣнаго оу ногѣ, и дѣже вѣ лежалѡ тѣло Іисѡсово.